

[Handelsministeren.]

ledende priser med de ændringer, der er foreslået.

Jeg skal takke de ordførere, som har givet udtryk for deres tilslutning hertil, og det var vistnok dem alle, i alt fald i den udstrækning, de tog ordet om dette lovforslag.

Jeg skal derfor kun besvare nogle ganske enkelte spørgsmål eller omtale enkelte forhold, der er peget på. Jeg skal over for hr. Haunstrup Clemmensen ganske give tilslutning til hans bemærkninger om begrebet vejledende priser, nemlig at disse ikke på nogen måde må opfattes som en art almindeligt onde. Tværtimod har vejledende priser i højeste grad en naturlig funktion i retning af sund og rimelig prisdannelse, tit og ofte kraftigt konkurrence-dannende inden for visse sektorer; jeg kan fuldt ud give min tilslutning til dette. Omvendt er der jo også et forhold, nemlig at alt godt kan misbruges, og vejledende priser har inden for visse brancher i visse tilfælde utvivlsomt været brugt til at fastlægge en for høj advancedannelse i detailledet.

Hr. Poul Dalsager og hr. Sigsgaard ytrede sig begge om det ønskelige i at lade avancementstoploven fortsætte. Jeg skal her henvise til mine bemærkninger for en uges tid siden ved behandlingen af det socialdemokratiske forslag herom og kun tilføje, at en generel lovgivning som denne avancementstoplov, som nu har været gældende i halvandet år, efter min ærlige mening, som jeg sagde det forleden dag, er opslidt og udslidt og taber sin funktion og sin effektivitet. Hr. Sigsgaard havde den særlige begrundelse for at lade den forlænge, at man i mellemtiden som tidligere foreslået skulle forsøge at arbejde med en permanent lovgivning inden for dette område. På noget sådant, altså en permanent lovgivning inden for dette område, tror jeg endnu mindre end på muligheden for effektivt at lade den midlertidige avancementstoplov løbe længere. Det vil derfor formentlig være således, at avancementstoploven

udløber, og at den lov, som jeg har fremsat forslag om i dag, om vejledende priser m. v., alene vil være det, der behersker prissituationen i det kommende år, medmindre lovgivningen skulle kunne ophæves tidligere. Det vil altså sige, at efter ca. halvandet års virke, 19 måneder måske, bliver prisdannelsen i princippet fri, men også kun i princippet; den bliver nemlig fri under ansvar, og et ansvar over for et stærkt forstærket beredskab, som sætter monopoltilsynet i stand til at gribe ind over for sådanne vildskud, der måtte vise sig i anledning af den frigivne prisdannelse. Jeg tror, at den lov, jeg har fremsat forslag om, i den henseende kan gøre god fyldest, og jeg takker for tilslutningen.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*):

Hr. J. O. Krag stillede nogle spørgsmål, hvoraf han adresserede enkelte direkte til mig. Blandt dem, der blev adresseret til mig, er imidlertid et par stykker besvaret af økonomiministeren; det drejede sig om synspunkter fra regeringens side vedrørende den danske kroneværdi, og jeg kan kun give tilslutning til og sætte en streg under de betragtninger, som økonomiministeren gjorde gældende.

Det samme gælder spørgsmålet, om det er givet, at den regering, der kraftigt fører en neddæmpningspolitik, får den stærkeste valuta. Også her har økonomiministeren svaret, og jeg er enig i svaret. Jeg har kun lyst til at gøre én tilføjelse, som jeg i øvrigt tror hr. J. O. Krag og jeg er enige om; det er, at der formentlig er en forskel, idet vi i Danmark har ønsket og gennemført en kraftigere velstands- og velfærdsudvikling, end man i andre lande har følt sig i stand til, også i dem, hr. J. O. Krag sammenlignede med.

Tilbage er så spørgsmålet om det, som hr. J. O. Krag formulerede på den måde: hvorfor ventede regeringen så længe med at gribe ind? Se, her vil jeg gerne sige for det første, at der er jo forskel på de svingninger i valutaforholdene, som vi oplevede